

PROP DE VOSALTRES

L'ordenació d'un nou sacerdot

Estimats diocesans:

Per a la nostra diòcesi és una notícia important, com ho és, de fet, per a qualsevol diòcesi de l'Església en aquests moments en què la Pastoral Vocacional té un reduït èxit entre nosaltres: dissabte que ve, 4 de novembre, a la Catedral, rebrà l'ordenació presbiteral un jove amb la carrera de dret i els estudis acabats de teologia a Pamplona i Barcelona. Molts de vosaltres el coneixeu perquè en els últims anys de formació ha col·laborat en les parròquies de la Verge de Montserrat, en la Unitat Pastoral Santa Maria Magdalena-Verge del Pilar i en la Delegació de Joves. Com veieu, ha combinat en aquests sis anys l'estudi i la pràctica pastoral. Va néixer a Mèxic, on viuen els seus pares i la resta de la família, a Ixtlán del Río (Estat de Nayarit), i es diu Joshua Enrique Carrillo Saldaña.

A més de les seves qualitats personals i del seu interès per servir el Poble de Déu com a sacerdot, sempre és un motiu de molta alegria per a tota la comunitat diocesana que un jove vulgui dedicar la seva vida a aquest ministeri. Vull recordar-vos l'acte que celebrarem a la Catedral amb les paraules del Concili Vaticà II: «La sagrada ordenació els (el) configurarà amb Crist sacerdot; per això han d'acostumar-se a estar units a Ell com a amics, també amb una íntima unió de tota la vida» (OT, 8). A continuació, el citat document —el *Decret sobre la Formació Sacerdotal*— descriu els caràcters que quedaran impresos en la vida de l'ordenant i el canvi radical que li suposarà en les seves actituds cap als altres i en el seu servei a les comunitats.

També el mateix Concili té un altre *Decret sobre el Ministeri i Vida dels Preveres* que en l'apartat 2 diu: «El mateix Senyor [...] va instituir alguns com a

ministres que, en el grup dels fidels, tinguessin la sagrada potestat de l'orde per oferir el sacrifici i perdonar els pecats, i que exercissin públicament, en nom de Crist, el ministeri sacerdotal a favor dels homes. [...] I fossin els col·laboradors de l'ordre episcopal per realitzar adequadament la missió apostòlica confiada per Crist». No us aclapararé amb moltes cites de documents dels últims papes o dels sínodes celebrats a l'Església sobre aquest important tema. El meu desig és compartir amb tots l'alegria

que suposa aquesta ordenació i sol·licitar de tots vosaltres oracions perquè altres joves iniciïn aquest camí de lliurament i servei. Per a això fa falta que les famílies animin els més joves a un plantejament vocacional cap al sacerdoci i que tots els sacerdots, membres de Vida Consagrada i comunitats, generin temps i espais d'estima i valor al ministeri. Això és fonamental per a la vida de l'Església, a més d'un gran bé per a la societat. Ells anuncien i celebren Jesucrist, explicant la Paraula, vivint els sacraments i mostrant el camí de la fraternitat en el compartir i tractant amb equitat i dignitat totes les persones, a més de conservar el patrimoni religiós i procurar la comunió a l'interior de la comunitat i la cohesió dels grups socials.

La trajectòria dels sacerdots en la nostra diòcesi és prou coneguda i tots recordeu el bé que han fet alguns d'ells a la vostra família o a la vostra comunitat parroquial. Constantment rebo proves d'agraïment per la seva tasca. També és cert que necessitem revisar la nostra vida, purificar el tracte improcedent i treballar amb coherència seguint la missió que ens ha confiat l'Església i que cadascú ha acollit amb enteresa i amb il·lusió. Amb total integritat.

Per això considerem valenta la decisió de Joshua i necessitarà sempre la força del Senyor per continuar amb autenticitat la seva vida i el seu ministeri. Comptarà amb la nostra ajuda i la nostra oració perquè així sigui. Ell repeteix que està molt agraït a la diòcesi pel seu acolliment i per les seves constants mostres d'afecte. Des d'ara li retornarem el millor de nosaltres per acompanyar-lo en el seu servei.

Amb el meu afecte i benedicció.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

El papa Francesc obre el Sínode dels Bisbes

El papa Francesc va inaugurar, el passat 4 d'octubre, el Sínode dels Bisbes, una gran cimera sobre el futur de la governança de l'Església catòlica, assegurant que la institució necessita renovació per convertir-se en un lloc d'acollida per a tothom. Francesc va presidir una missa solemne a la Plaça de Sant Pere que va marcar l'inici formal del Sínode dels Bisbes que, entre altres qüestions,

aborda la possibilitat d'adoptar mesures per donar a les dones més funcions decisòries dins l'Església i perquè el conjunt dels fidels s'impliqui més en la corresponsabilitat de les institucions eclesials.

Coincidint amb la festivitat de sant Francesc d'Assís, el Papa també va publicar la nova exhortació apostòlica *Laudate Deum*, sobre la cura del medi ambient.

CERCA DE VOSOTROS

Ordenación de un nuevo sacerdote

Queridos diocesanos:

Para nuestra diócesis es una noticia importante. Lo es para cualquier diócesis de la Iglesia en estos momentos en que la Pastoral Vocacional tiene un reducido éxito entre nosotros. El próximo sábado, 4 de noviembre, en la Catedral recibirá la ordenación presbiteral un joven con la carrera de derecho y con los estudios terminados de teología en Pamplona y Barcelona. Muchos de vosotros lo conocéis porque ha colaborado en los últimos años de formación en las parroquias de la Virgen de Montserrat, en la Unidad Pastoral Santa María Magdalena-Virgen del Pilar y en la Delegación de Jóvenes. Como veis ha combinado en estos seis años el estudio y la práctica pastoral. Nació en México, donde viven sus padres y resto de la familia, en Ixtlán del Río (Estado de Nayarit), su nombre es Joshua Enrique Carrillo Saldaña.

Además de las cualidades personales del mismo Joshua y su interés por servir como sacerdote al Pueblo de Dios, es motivo de mucha alegría para toda la comunidad diocesana que un joven pretenda dedicar su vida a este ministerio. En palabras del Concilio Vaticano II os recuerdo el acto a celebrar en la Catedral: «La sagrada ordenación los (lo) va a configurar con Cristo sacerdote; por eso han de acostumbrarse a estar unidos a Él como amigos, también con una íntima unión de toda la vida» (OT, 8). A continuación, el citado documento, el *Decreto sobre la Formación Sacerdotal*, describe los caracteres que quedarán impresos en la vida del ordenando y el cambio radical que supondrá para él mismo en sus actitudes hacia los demás y en su servicio a las comunidades.

El mismo Concilio tiene otro *Decreto sobre el Ministerio y Vida de los Presbíteros*. Dice en el número 2: «El mismo Señor... instituyó a algunos como ministros que, en el grupo de los fieles, tuvieran la sagrada potestad del orden para ofrecer el sacrificio y perdonar los pecados, y que desempeñaran públicamente, en nombre de Cristo, el ministerio sacerdotal a favor de los hombres. ... Y fueran los colaboradores del orden episcopal para realizar adecuadamente la misión apostólica confiada por Cristo». No voy a abrumar con muchas citas de documentos de los últimos papas o de los sínodos celebrados en la Iglesia sobre este importante tema. Mi deseo es compartir con todos la alegría que supone esta ordenación. También solicitar de todos vosotros oraciones para que otros jóvenes inicien este camino de entrega y servicio. Para ello hace falta que las familias animen a los más jóvenes a un planteamiento vocacional hacia el sacerdocio y que todos los sacerdotes, miembros de Vida Consagrada y comunidades en general, generen tiempos y espacios de aprecio y valor al ministerio. Eso es fundamental para la vida de la Iglesia; además de un gran bien para la sociedad. Anuncian y celebran a Jesucristo, explicando la Palabra, viviendo los sacramentos y mostrando el camino de la fraternidad en el compartir y tratar con equidad y dignidad a todas las personas además de conservar el patrimonio religioso y procurar la comunión al interior de la comunidad y la cohesión de los grupos sociales.

Es conocida la trayectoria de los sacerdotes en nuestra diócesis. Todos recordáis el bien realizado a vuestra familia o a vuestra comunidad parroquial por alguno de ellos. Constantemente recibo pruebas de agradecimiento por su tarea. Es cierto que necesitamos revisar nuestra vida, purificar el trato impropio y trabajar con coherencia siguiendo la misión que nos ha confiado la Iglesia y que cada uno ha acogido con entereza y con ilusión. Con total integridad.

En ese sentido consideramos valiente la decisión de Joshua y necesitará siempre la fuerza del Señor para continuar con autenticidad su vida y su ministerio. Va a contar con nuestra ayuda y nuestra oración para que así sea. Él repite que está muy agradecido a la diócesis por su acogida y por sus permanentes muestras de afecto. Le devolveremos desde ahora lo mejor nuestro para servir.

Con mi afecto y bendición.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

El Papa rep la Confraria de Montserrat

Trenta-unas personas, la major part de les quals confreres de la Confraria de Mare de Déu de Montserrat de Lleida, van participar, entre el 6 i el 8 d'octubre, en el pelegrinatge a Roma que va reunir gairebé un miler de pelegrins de tota Catalunya per commemorar els 800 anys de la Confraria. Els bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya, entre ells el bisbe Salvador, van acompanyar la representació, que va ser rebuda en audiència pel papa Francesc al Pati de Sant Damaso del Palau Apostòlic. Amb la delegació lleidatana també va viatjar Mn. Josep Maria Escorihuela, consiliari de la Confraria a Lleida, i la seva vicepresidenta, Teresina Llop.

El papa Francesc va elogiar la tasca de difusió mariana que ha fet la Confraria de la Mare de Déu de

Montserrat durant 800 anys. Com a mostra d'aquest reconeixement va atorgar a la patrona de Catalunya la distinció pontifícia de la Rosa d'Or.

Reobren els «frarets» per sant Francesc d'Assís

El santuari de Sant Antoni de Pàdua, que va tancar fa un any per la marxa dels «frarets», va reobrir les portes el passat 4 d'octubre per celebrar la festa de sant Francesc d'Assís. L'Eucaristia, organitzada pels terciaris franciscans, va ser presidida pel guardià del santuari de Pom-

peia de Barcelona, fra Arun, franciscà caputxí procedent de l'Índia, i concelebrada pel recentment nomenat rector de les parròquies del Carme i Sant Joan Mn. Xavier Navarro. Nombrosos fidels van omplir l'església, entre els quals, una representació de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes.

Acte inaugural del curs a Càritas

Càritas Diocesana de Lleida va inaugurar el curs 2023-2024, el passat 4 d'octubre, amb una xerrada a càrrec de Joan Carrera a la sala d'actes de l'entitat. Sota el títol «Ecovalors», el ponent va exposar un breu resum de l'encíclica *Laudato Si'*, explicant com l'actual crisi ecològica té les seves arrels en la manera de relacionar-nos tant amb la natura com entre els éssers humans, defensant que la qüestió social i ecològica van de bracet.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

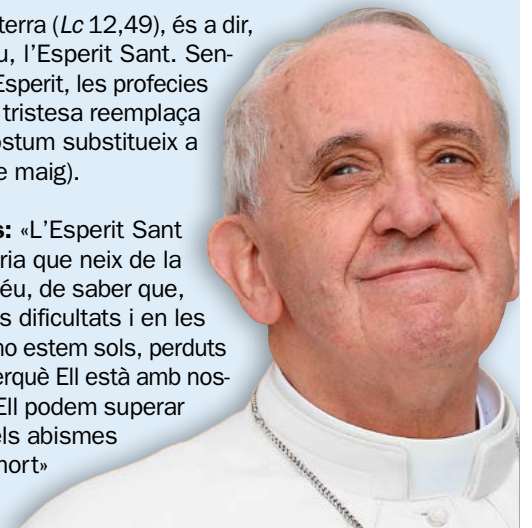
@Pontifex_es: «Quan viu l'Evangelí en plenitud, la persona no es tanca en si mateixa, sinó que dona testimoni de la fe, convertint-la així en fe contagiosa. Aquí neix la passió per l'evangelització» (24 de maig).

@Pontifex_es: «Escoltem la crida a estar al costat de les víctimes de la injustícia ambiental i climàtica, i posar fi a aquesta insensata guerra contra la creació» (25 de maig).

@Pontifex_es: «La primera tasca dels cristians és mantenir viu el foc que Jesús

ha portat a la terra (Lc 12,49), és a dir, l'Amor de Déu, l'Esperit Sant. Sense el foc de l'Esperit, les profecies s'apaguen, la tristesa reemplaça l'alegria, el costum substitueix a l'amor» (26 de maig).

@Pontifex_es: «L'Esperit Sant és font d'alegria que neix de la relació amb Déu, de saber que, fins i tot en les dificultats i en les nits fosques, no estem sols, perduts o derrotats, perquè Ell està amb nosaltres. I amb Ell podem superar tot, fins i tot els abismes del dolor i la mort» (27 de maig).

20 anys de Pregària Interreligiosa a Lleida

Les diferents comunitats religioses presents a Lleida van celebrar, per vintè any consecutiu, la Pregària Interreligiosa per la Pau el passat 4 d'octubre. L'acte organitzat a l'Auditori Enric Granados pel Grup de Diàleg Interreligiós de Lleida, amb la participació de la Delegació d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós del Bisbat de Lleida i amb el suport de la Paeria, duia per lema en l'edició d'enguany «Danses i cants per la Pau». La pregària va reunir representants de la comunitat Cristiana catòlica, de l'Ortodoxa romanesa, de la Fraternitat Blanca Universal, dels Cristians de Jesucrist dels Sants dels darrers Dies, de la Comunitat Jueva i de la Comunitat Bahà'í.

El bisbe Salvador va assistir a la pregària en representació de l'Església catòlica, que va comptar amb la in-

terpretació, per part de les germanes clarisses de Balaguer, de la «Dansa dels Àngels», introduïda per la pianista Marta Mesalles. La Coral Estel de Lleida, que sempre col·labora amb la Pregària Interreligiosa, també va participar-hi.

Oferta de voluntariat a l'Episcopal

El Col·legi Episcopal va presentar, el passat 6 d'octubre, l'oferta de voluntariat a la qual es poden inscriure aquest any els alumnes de Cicles Formatius. Els projectes presentats són els de la Delegació de Missions del Bisbat; el de Sahara Ponent a Tinduf (Algèria) i el de l'ONG Kuwonku en aquesta població de Gàmbia. Des de la Delegació de Missions s'ofereixen dos voluntariats diferents. Un, de caràcter internacional, a La Paz (Bolívia), i un altre a Múrcia.

D'altra banda, el Col·legi va celebrar la seva patrona, la Verge Blanca, amb activitats lúdiques, de convivència i pastorals, a totes les etapes formatives.

Trobada de delegacions i secretariats de Missions

El Palau Episcopal de l'Arquebisbat de Barcelona va ser el punt de trobada, el passat 6 d'octubre, de la reunió conjunta de les Delegacions i Secretariats diocesans de Missions i Direccions diocesanes de les Obres Missionals Pontificies (OMP) amb seu a Catalunya.

Els delegats i directors diocesans catalans es van reunir en un espai de fraternitat per compartir l'estat actual i els principals reptes de futur pel que fa a les diferents dimensions missioneres de cada diòcesi.

REFLEXIONS

Hauria pogut ser

La sequera que hem patit i que patim em fa adonar de la fragilitat del nostre obrar. Mentre trepitjo un camp de blat ressec, amb unes curtes tiges que no passen del pam i mancat de gra, prenc consciència de la contrarietat. Tot era a punt. S'havia llaurat el camp, s'havien trinxat els terrossos, s'havia preparat la terra i, tot esperant el millor moment, s'havia sembrat. La llavor va quedar dipositada a la terra. Punt i final en el seu camí. Era per això: llavor per ser enterrada i donar fruit.

Ara però, només en restaven unes petites mates seques, uns brins que van desafiar la calor i que van sucumbir sota el pes de la xardorada. Res de res. No hi va caure l'aigua. Malgrat els esforços del pagès per sortir cada matí a veure créixer les seves llavors del seu camp. Amb aquest desig de propietat que l'hauria fet anar a estirar un a un els brots que naixien de la terra i a regar gota a gota cada un dels petits grans enterrats. De res no ha servit l'anhel de fer créixer la llavor. Impotent, ara contempla el lloc on les llavors arrencades havien d'haver donat el seu fruit.

I de nosaltres, què en quedarà? En el camp on hem estat plantats som conscients de la nostra fragilitat. Que, molt sovint, tot el que han fet perquè donés fruit, no ho hem aprofitat. ¿No pot ser aquest el sentiment d'aquell famós sembrador...? Cert que alguna llavor i en alguna de les collites sí que donarà fruit. Però, i la gran multitud de bones llavors que mai no conclouran el cicle per arribar a ser el que s'esperava d'elles.

Mantinguem permanentment i no oblidem la nostra identitat: llavor per ser enterrada i donar fruit. Nosaltres a diferència de les llavors podem anar-nos desenterrant i tornant a arrelar en un altre camp. Anem a trobar aquell camp en el qual sabem que en podrem obtenir el que més necessitem, que no ens falti l'aigua, la saó i sobretot la cura atenta del nostre Pagès, per acabar donant el fruit. Sigui en el camp que sigui, però ben arrelats a la terra.

Mn. Valentí Alonso i Roig

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

30. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Rm 8,12-17 / Sl 67 / Lc 13,10-17].

Sant Marcel, centurió romà, i els seus fills Claudi, Rupert i Victori, mrs.; santa Eutròpia, mr.; santa Zenòbia, mr.

31. ■ Dimarts [Rm 8,18-25 / Sl 125 / Lc 13,18-21]. Sant Alfons (Alonso) Rodríguez, rel. jesuïta castellà, mort a Palma de Mallorca; sant Quintí, mr.; santa Lucil·la, vg. i mr.

1. □ Dimecres Tots Sants (litúrgia de les hores: de la Solemnitat). [Ap 7,

2-4.9-14 / Sl 23 / 1Jo 3,1-3 / Mt 5,1-12a].

2. ■ Dijous [Lm 3,17-26 (o bé: Rm 6,3-9) / Sl 129 / Jo 14,1-6]. Comemoració de tots els fidels difunts.

3. ■ Divendres [Rm 9,1-5 / Sl 147 / Lc 14,1-6]. Urgell: □ Sant Ermengol (†1035), bisbe d'Urgell, patró secundari de la diòcesi. Sant Martí de Porres (1579-1639), religiós dominicà de Lima; sant Pere Almató, prevere dominicà i mr. a Indoxina (1861), nat a

Sant Feliu Sasserra (Lluçanès); santa Sílvia, mare de Gregori el Gran; sant Malaquies (1094-1148), bisbe d'Armagh. Els innombrables màrtirs de Saragossa.

4. □ Dissabte [Rm 11,1.2a.11-12.25-29 / Sl 93 / Lc 14,1.7-11]. Sant Carles Borromeu (1538-1584), bisbe de Milà, card.; sants Vidal i Agrícola, mrs.; sant Fèlix de Valois, prev. cofund. dels Trinitaris (OSST, 1198); santa Modesta, vg.

5. ■ Diumenge vinent, XXXI de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Mt 1,14b-2,2b.8-10 / Sl 130 / 1Te 2,7b-9.13 / Mt 23,1-12]. Sant Zacaries i santa Elisabet (o Isabel), pares de Joan Baptista; santa Àngela de la Creu, vg. i fund. Germanetes de la Creu a Sevilla. Sant Feliu de Llobregat: Beata Maria Ràfols i Bruna, rel. fund. de les Germanes de la Caritat de Santa Anna (HCSA, 1825), nascuda al Molí de Rovira (Vilafranca del Penedès). Urgell: Sant Martí de Porres.

Diumenge XXX de durant l'any (A)

COMENTARI

«Estima el teu Déu i estima els altres com a tu mateix»

Segur que tots els cristians sabem que el gran manament de Crist és estimar Déu i estimar el pròxim. De fet aquesta és la resposta de Jesús a la pregunta que li fan: *Quin és el manament més gran de la Llei?* I la resposta de Jesús és molt clara: *Estima el Senyor el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament. Aquest és el manament més gran i el primer de tots.* Semblaria que la resposta ja és completa. Però Jesús afegeix: *El segon és molt semblant: Estima els altres com a tu mateix.* Aquest segon forma una unitat amb el primer: *Tots els manaments venen d'aquests dos.* Jesús subratlla per una banda la totalitat del nostre amor a Déu: l'hem d'estimar amb tot el que som, amb tot el que tenim, interior i exteriorment. El nostre amor a Déu ha de ser total. Però no ens podem equivocar; si no estimem els germans, el nostre amor a Déu no és complet, no és autèntic. Ens podem enganyar pensant que estimem Déu (que no veiem) quan no estimem els germans que sí veiem. Per això és molt important llegir la primera lectura que concreta aquest amor: *No maltractis ni oprimeixis els immigrants. No maltractis cap viuda ni cap orfe... si prestes diners a algú del meu poble, als pobres que viuen amb tu, no facis com els usurers, no li exigeixis els interessos...* I posa un exemple concret: *Si et quedes com a penyora el mantell d'algú, torna-li abans que no es pongui el sol: és tot el que té per abrigar-se.* Aquest text ens ajuda a concretar el nostre amor al pròxim: no és un amor teòric sinó pràctic, concret, de fets. Per això aquesta primera lectura ens fa aterrar en el nostre amor. Pau lloa els creients de Tessalònica dient que *han estat un model per a tots els creients de Macedònia.* Si som capaços d'estimar Déu amb totes les forces i els nostres germans de forma molt concreta es podrà dir dels cristians que som també un model per a tothom. Certament que moltes vegades no serà fàcil estimar el pròxim però mostrar-los el nostre amor amb fets serà la forma de dir que realment estimem Déu. Altament podríem enganyar-nos.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 22,20-26)

El Senyor diu: «No maltractis ni oprimeixis els immigrants, que també vosaltres vau ser immigrants al país d'Egipte. No maltractis cap viuda ni cap orfe: Si els maltractes i alcen a mi el seu clam, jo l'escoltaré i, encès d'indignació, us mataré amb l'espasa: les vostres dones quedaran viudes, i orfes els vostres fills. Si prestes diners a algú del meu poble, als pobres que viuen amb tu, no facis com els usurers: no li exigeixis els interessos. Si et quedes com a penyora el mantell d'algú, torna-li hi abans que no es pongui el sol. És tot el que té per abrigar-se, el mantell que l'embolcalla. Amb què dormiria? Si ell alçava a mi el seu clam, jo l'escoltaria, perquè soc compassiu.»

▶ Salm responsorial (17)

R. *Us estimo, Senyor, vós m'enfortiu.*

Us estimo, Senyor, vós m'enfortiu, / roca i muralla que em deslliura. R.

Déu meu, penyal on m'emparo, / escut i força que em salva. / Rodejat d'adversaris delirants, clamo al Senyor, / crido auxili d'entre els enemics. R.

Beneït sigui el Déu vivent, el meu penyal. / Beneïxo el Senyor que em salva. / «Ha donat grans victòries al seu rei, / ha mostrat l'amor que té al seu Ungit.» R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 1,5c-10)

Germans, ja sabeu el que fèiem per vosaltres mentre érem a la vostra ciutat. També vosaltres heu imitat el nostre exemple i el del Senyor, acollint la paraula de Déu enmig de moltes adversitats, plens del goig de l'Esperit Sant. Així heu estat un model per a tots els creients de Macedònia i d'Acàia, perquè, des de la vostra ciutat, s'ha estès el ressò de la paraula del Senyor. I no solament a Macedònia i a Acàia, pertot arreu parlen de la vostra conversió de manera que no ens cal afegir-hi res: ells mateixos contenen com va ser la nostra arribada entre vosaltres i com abandonàreu els ídols i us convertíreu a Déu per adorar només el Déu viu i veritable i esperar del cel Jesús, el seu Fill, que ell ressuscità d'entre els morts i que ens salvarà de la pena en el judici que ha de venir.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 22,34-40)

En aquell temps, quan els fariseus s'assabentaren que Jesús havia fet callar els saduceus, es tornaren a reunir, i un d'ells, mestre de la Llei, per provar-lo, li va fer aquesta pregunta: «Mestre, quin és el manament més gran de la Llei?» Jesús li contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament. Aquest és el manament més gran i el primer de tots. El segon és molt semblant: Estima els altres com a tu mateix. Tots els manaments escrits en els llibres de la Llei i dels Profetes venen d'aquests dos.»

▶ Lectura del libro del Éxodo (Éx 22,20-26)

Esto dice el Señor: «No maltratarás ni oprimirás al emigrante, pues emigrantes fuisteis vosotros en la tierra de Egipto. No explotarás a viudas ni a huérfanos. Si los explotas y gritan a mí, yo escucharé su clamor, se encenderá mi ira y os mataré a espada; vuestras mujeres quedarán viudas y vuestros hijos huérfanos. Si prestas dinero a alguien de mi pueblo, a un pobre que habita contigo, no serás con él un usurero cargándole intereses. Si tomas en prenda el manto de tu prójimo, se lo devolverás antes de ponerse el sol, porque no tiene otro vestido para cubrir su cuerpo, ¿y dónde, si no, se va a acostar? Si grita a mí, yo lo escucharé, porque yo soy compasivo.»

▶ Salmo responsorial (17)

R. *Yo te amo, Señor; tú eres mi fortaleza.*

Yo te amo, Señor; tú eres mi fortaleza; / Señor, mi roca, mi alcázar, mi libertador. R.

Dios mío, peña mía, refugio mío, / escudo mío, mi fuerza salvadora, mi baluarte. / Invoco al Señor de mi alabanza / y quedo libre de mis enemigos. R.

Viva el Señor, bendita sea mi Roca, / sea ensalzado mi Dios y Salvador: / Tú diste gran victoria a tu rey, / tuviste misericordia de tu ungido. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 1,5c-10)

Hermanos: Sabéis cómo nos comportamos entre vosotros para vuestro bien. Y vosotros seguisteis nuestro ejemplo y el del Señor, acogiendo la Palabra en medio de una gran tribulación, con la alegría del Espíritu Santo. Así llegasteis a ser un modelo para todos los creyentes de Macedonia y de Acaya. No solo ha resonado la palabra del Señor en Macedonia y en Acaya desde vuestra comunidad, sino que además vuestra fe en Dios se ha difundido por doquier, de modo que nosotros no teníamos necesidad de explicar nada, ya que ellos mismos os convertisteis a Dios, abandonando los ídolos, para servir al Dios vivo y verdadero, y vivir aguardando la vuelta de su Hijo Jesús desde el cielo, a quien ha resucitado de entre los muertos y que nos libra del castigo futuro.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 22,34-40)

En aquel tiempo, los fariseos, al oír que Jesús había hecho callar a los saduceos, se reunieron en un lugar y uno de ellos, un doctor de la ley, le preguntó para ponerlo a prueba: «Maestro, ¿cuál es el mandamiento principal de la ley?». Él le dijo: «Amarás al Señor tu Dios con todo tu corazón, con toda tu alma, con toda tu mente». Este mandamiento es el principal y primero. El segundo es semejante a él: «Amarás a tu prójimo como a ti mismo». En estos dos mandamientos se sostienen toda la Ley y los Profetas.»